

Vergaderjaar 1998–1999 Nr. 200a

25 927

Wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie en van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften, strekkende tot vervanging van de mogelijkheid van beroep in cassatie door de mogelijkheid van hoger beroep, alsmede het aanbrengen van enige andere wijzigingen (vervanging in Mulder-zaken van beroep in cassatie door hoger beroep bij het gerechtshof Leeuwarden)

26 027*

Wijziging van het Wetboek van Strafvordering, de Wet op de rechterlijke organisatie en enkele andere wetten met betrekking tot het beroep in cassatie in strafzaken (uitsluiting beroep in lichte overtredingszaken en invoering verplichte schriftuur van een advocaat)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld: 29 maart 1999

Het voorbereidend onderzoek gaf de commissie aanleiding tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

De leden van de **VVD**-fractie verwezen in het kader van de schriftelijke voorbereiding van de bovengenoemde wetsvoorstellen naar de recente discussie van de betreffende woordvoerder van hun fractie met de minister van Justitie over het tijdstip van inwerkingtreding van wetten en wetswijzigingen:

- wijziging artikel 140 e.a. Sr (25 638) op 2 februari 1999 (Handelingen I, 1998–1999, nr. 18, blz. 631);
- begroting Justitie op 23 februari 1999 (Handelingen I, 1998–1999, nr. 20, blzz. 757–758);
- wijziging Opiumwet (25 324 en 25 325) op 16 maart 1999.

In aansluiting daarop wilden deze leden thans de volgende vragen stellen: Is er een bijzondere reden, en zo ja, welke, dat in de onderhavige wetsvoorstellen is bepaald dat de inwerkingtreding voor verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld? Wil de minister toezeggen dat hij bij het vaststellen van het koninklijk besluit over de inwerkingtreding de termijn, genoemd in artikel 7 van de Bekendmakingswet, ingaande vanaf de datum van publicatie van dat besluit, in acht zal nemen?

De leden van de **PvdA**-fractie hadden met instemming kennis genomen van beide wetsvoorstellen. Zij achtten het van groot belang, dat de

¹ Samenstelling:

Heijne Makkreel (VVD) (voorzitter), Talsma (VVD), Glasz (CDA) (plv. voorzitter), Michiels van Kessenich-Hoogendam (CDA), Holdijk (SGP), Vrisekoop (D66), Pitstra (GL), Le Poole (PvdA), Hirsch Ballin (CDA), de Haze Winkelman (VVD), Meeter (PvdA) en Ruers (SP).

* Het eerder verschenen stuk inzake dit wetsvoorstel is gedrukt onder EK nr. 204, 1998–1999.

werklast van de Hoge Raad verlicht wordt, zodat bewerkstelligd wordt, dat de aandacht van dit college volledig gewijd kan worden aan andere dan bagatelzaken, die van belang zijn voor de rechtsvorming en rechts-eenheid. Zij waren van mening dat over het geheel genomen de onder-havige wetsvoorstellen een evenwichtige bijdrage leveren aan het gestelde doel. Deze leden hadden echter nog een enkele vraag.

Heeft de minister al uitvoering gegeven aan de motie van Oven c.s. (Kamerstukken II, 25 927 en 26 027, nr. 12)? Zo nee, waarom niet? En wil de minister, zodra hij dit wel heeft gedaan, ook de Eerste Kamer op de hoogte stellen van de resultaten van zijn bemoeienis? Zo ja, wat is het resultaat van de bemoeienis van de minister?

Vervolgens wilden de leden van de PvdA-fractie een aantal vragen stellen specifiek met betrekking tot wetsvoorstel 25 927.

In het wetsvoorstel (artikel II, artikel 16) wordt ervan uitgegaan, dat de betrokken zaken in beginsel behandeld worden door een enkelvoudige kamer van het Hof. De leden van de PvdA-fractie waren in het algemeen van mening, dat in hoger beroep behandeling door een meervoudige kamer de voorkeur verdient. Dit klemt te meer nu de arresten in Mulder-zaken door het Hof, behoudens cassatie in het belang der wet, niet vatbaar zijn voor cassatie en het Hof in Mulder-zaken het hoogste rechtscollege is. Deze leden vonden, dat in al die zaken, waarin inhoudelijke kwesties aan de orde zijn, behandeling door een meervoudige kamer de voorkeur verdient. Is de minister het hier mee eens? Wat is het uitgangspunt bij de berekening van de werklast van het Hof in verband met zijn nieuwe taak? In hoeveel zaken wordt bij de werklastberekening uitgegaan van meervoudige behandeling?

De leden van de PvdA-fractie zeiden het geheel eens te zijn met het amendement (stuk nr. 10) op grond waarvan een ieder, die dat wil, de behandeling van zijn/haar zaak kan bijwonen. Is het de bedoeling om justitiabelen erop te wijzen, dat zij het recht hiertoe hebben? Zal de decentrale ligging van het Hof Leeuwarden niet ontmoedigend werken op de mogelijkheid om van dit recht gebruik te maken? Bij de schriftelijke voorbereiding in de Tweede Kamer heeft de regering opgemerkt, dat het niet de bedoeling is, dat leden van het Hof Leeuwarden elders zitting zullen houden. Moet deze stelling niet herzien worden, nu de wet is geamendeerd? Zo neen, hoe verhoudt dit zich tot het beleidsvoornemen om het recht dichterbij de burgers te brengen?

In dit verband ook nog de volgende vraag: de regering heeft opgemerkt (nota naar aanleiding van het verslag stuk nr. 7, blz. 3), dat de justitiabele die wil verschijnen een reiskostenvergoeding kan krijgen. Kan dit ook, als het hoger beroep van de betrokkene zonder succes blijft? Kan op een dergelijke vergoeding altijd aanspraak worden gemaakt of alleen onder bepaalde voorwaarden?

In het kader van de behandeling van Lex Mulder-zaken heeft de Hoge Raad bij herhaling uitspraken gedaan, die een verdergaande strekking hebben dan alleen de betekenis van de wet Mulder. In dit soort zaken kwam het de leden van de PvdA-fractie voor, dat een Hof als rechts-eenheidvoorziening niet adequaat is. Verder is de wet Mulder een wet met zowel straf- als bestuursrechtelijke aspecten. Dit betekent, dat het Hof met enige regelmaat de Algemene wet bestuursrecht zal interpreteren. Voorziet de minister geen problemen met de bewaking van de rechts-eenheid op dit gebied. Graag een gemotiveerd antwoord op beide aspecten van deze vraag.

De voorzitter van de commissie,
Heijne Makkreel

De griffier van de commissie,
Hordijk